

اثرات تیمارهای مختلف خراش دهی بر شاخص های جوانه زنی بذور مشعل جنگل و

فلوس

اسماعیل خالقی، نوراله معلمی، میثم نژاد صاحبی

دانشکده کشاورزی دانشگاه شهید چمران اهواز

مشعل جنگل و فلوس از جمله درختان زینتی به شمار می آیند که به دلیل زیبایی در شکل، سایه دهی خوب، زیبایی گل و مقاومت بالا به گرما در فضای سبز مناطق گرم و خشک جایگاه مناسبی را پیدا کرده است. ازدیاد گیاهان زینتی فلوس و مشعل جنگل از طریق بذر صورت می گیرد ولی به دلیل وجود رکود فیزیکی بذر، جوانه زنی بذر و سبز شدن آن ها با مشکل همراه است. بر این اساس پژوهشی به منظور بررسی اثر تیمارهای مختلف خراش دهی بر شاخص های جوانه زنی بذور مشعل جنگل و فلوس به طور جداگانه و به صورت طرح کاملاً تصادفی در پنج تکرار انجام پذیرفت. نتایج نشان داد که بذور مشعل جنگل تیمار شده با اسید سولفوریک ۹۵٪ بمدت ۲ ساعت و به دنبال آن غوطه وری در آب جوش 90°C بمدت ۱۰ ثانیه در مقایسه با تیمارهای اسید سولفوریک ۹۵٪ به مدت ۳ ساعت و آب جوش 90°C بمدت ۱۰ ثانیه بالاترین درصد جوانه زنی و بیشترین سرعت جوانه زنی و طول ریشه چه را داشته و همچنین برای جوانه زنی نیمی از بذور کمترین مدت زمان لازم می باشد. نتایج آزمایش فلوس نیز نشان داد که تیمار اسید

پنجمین کنگره علوم باغبانی ایران - شهریور ماه ۱۳۸۶ - دانشگاه شیراز

سولفوریک غلیظ بمدت ۳۰ دقیقه در مقایسه با آب جوش 95°C به مدت ۶ دقیقه از نظر درصد جوانه‌زنی، سرعت جوانه‌زنی و مدت زمان لازم برای جوانه‌زنی نیمی از بذور و طول ریشه چه در سطح ۵٪ اختلاف معنادار وجود داشته در حالی که بین این تیمار با تیمار اسید سولفوریک غلیظ به مدت ۲۰ دقیقه از نظر شاخص های اندازه گیری شده تفاوتی در سطح ۵٪ مشاهده نگردید.